

Scenariusz lekcji do spektaklu: „Królestwo Nudy”

Nagranie spektaklu: <https://youtu.be/BcQhuyje5pg>

Nagranie spektaklu z tłumaczeniem migowym: <https://youtu.be/7EPiBmVK9tA>

Nagranie z audiodeskrypcją: <https://youtu.be/7zgjfzngxgE>

Temat zajęć: „Dlaczego czasem udaję się do Królestwa Nudy?”

Autor scenariusza: Grzegorz Babicz

Grupa wiekowa: uczniowie klas 1-4 szkoły podstawowej.

Czas realizacji: 2 godziny lekcyjne

Zagadnienia edukacyjne:

- przyczyny dziecięcej nudy,
- jak przeciwdziałać nudzie,
- rola dorosłych w dziecięcej nudzie,
- interpretacja dzieła teatralnego.

Cele operacyjne:

uczeń/uczennica/uczestnik zajęć:

- rozumie skąd się bierze uczucie nudy,
- rozwija umiejętność zapobiegania nudzie,
- rozwija umiejętność interpretacji dzieła teatralnego.

Formy i metody pracy:

- dyskusja,
- praca w grupach,
- etiudy teatralne,
- zabawa piłką.

Materiały dydaktyczne:

- projektor i dostęp do internetu (w celu odtworzenia spektaklu),
- tablica,
- małe karteczki, puste pudełko,
- piłka,
- karta pracy.

Wprowadzenie do spektaklu

„Czy czasem się nudzicie?” - od tego pytania rozpoczęliśmy pracę nad spektaklem. Ponieważ padły same pozytywne odpowiedzi, zaczęliśmy poszukiwać odpowiedzi na kolejne pytania. Pojawiły się też pomysły, jak jej zaradzać i tak powstały sceny zabaw, które wykorzystaliśmy w spektaklu. Szukaliśmy różnych przyczyn tego stanu, ale jedna, choć na początku wydawała się przesadzona, stała się tematem przewodnim. W naszej pracy skupiliśmy się na relacji dziecko-dorośli. Chcieliśmy w ten sposób zwrócić uwagę dorosłym, że również i oni przyczyniają się do tego denerwującego ich później uczucia, którego tak często doświadczają dzieci. Nie wynika to ze złej woli „Królowych”, czy „Królów”, lecz braku czasu lub często nieświadomionej nadopiekuńczości, która prowadzić może do licznych zakazów, nakazów lub załatwiania za dziecko wszystkich spraw.

Wierzmy, że dorośli zastanowią się jak i czy rozmawiają ze swoimi dziećmi. Nie chcemy oskarżać, raczej zwrócić uwagę, że także w prawdziwym życiu, chcemy doświadczać szczęśliwego, tak jak w spektaklu, zakończenia.

Spektakl stworzony został w technice lalkowej. Wszystkie lalki stworzyli uczniowie.

Informacje o spektaklu:

Teatr Łejery - Drugaki pochodzi ze Szkoły Podstawowej nr 83 „Łejery” w Poznaniu.

W spektaklu wystąpili uczniowie klasy drugiej.

reżyseria, opracowanie muzyczne: Grzegorz Babicz

scenariusz: Klasa i Grzegorz Babicz

scenografia: Klasa

opracowanie muzyczne: Grzegorz Babicz

Przebieg zajęć

Lekcja 1

1. Rozgrzewka - zabawa z piłką.

Uczniowie siadają w kręgu. Dzieci rzucają do siebie piłkę i kończą w jednym zdaniu myśl: „Ostatnio nudziłem/am się, kiedy...”

Zabawa kończy się kiedy ostatnie dziecko opowie swoim doświadczeniu.

Ćwiczenie można powtarzać, kiedy zauważy się, że uczniowie tracą koncentrację.

Kolejne przykładowe zdania do dokończenia:

- „Najbardziej w życiu nudziłem/am się...”
- „Kiedy ostatnio się nudziłem/am, czułem/am...”

(10 minut)

2. Wspólne oglądanie spektaklu.

(20 minut)

3. Omówienie spektaklu.

Uczniowie dzielą się ogólnymi wrażeniami:

- **Co was zaintrygowało w spektaklu?**
- **Kim byli bohaterowie spektaklu?**

Odpowiedź:

Królowa Nudy - dorosły, który nie ma czasu na wspólną zabawę z dzieckiem i zamiast poświęcić dziecku czas narzuca mu kolejne zasady i reguły zachowania.

Lalki - dzieci

- **Co w spektaklu było przyczyną nudy?**

Odpowiedź:

- niekończące się opowieści dorosłych o sobie,
- liczne reguły i zasady, które narzucają dzieciom,
- liczne zakazy, dorośli często uważają, że:
 - dzieci są za małe, żeby poradzić sobie z częścią czynności. Zamiast im pomóc, dorośli wolą zakazać wykonywania tej czynności np. puszczenie latawca,
 - część zabaw jest za głośna np. „taniec zamrażaniec”,
 - niektóre zabawy stwarzają ryzyko wyrządzenia szkód np. gra w szachy (pogubienie pionków), gra w piłkę (powybijane okna).

- **Jak kończy się spektakl?**

Odpowiedź:

Dzieci zrezygnowane ukrywają się przed Królową, która początkowo jest zadowolona. Może spokojnie pracować. W końcu zaniepokojona ciszą, zaczyna ich szukać. Wszystkie przedmioty przypominają jej o nich i wtedy uświadamia sobie, że pomimo wiecznych pytań, hałasu i licznych niezrozumiałych zachowań, nie wyobraża sobie życia bez dzieci.

- **Jakie korzyści daje zastosowanie techniki lalkowej?**

Odpowiedź:

Dzięki wykorzystaniu techniki lalkowej mogliśmy pokazać czynności, które były dla nas niewykonalne (np. lataniem, skakanie na głowie, przelatywanie piłki przez głowę). Dodatkowo, chcieliśmy pokazać, że często ludzie są lub zachowują się, tak jakby byli lalkami w czyichś rękach (dzieci - dorosłych a dorośli - zależności/obowiązków np. pracy).

(10 minut)

4. Pudełko „Odganiacz nudy”:

Uczniowie otrzymują małe karteczki, na których zapisują pomysły, jak pokonać nudę. Na karteczce piszą zdanie „Kiedy się nudzę, mogę...”.

Nauczyciel zbiera wszystkie pomysły i chowa do pudełka, które stawia w łatwo dostępnym dla wszystkich uczniów miejscu. Jest to pudełko klasowe, z którego dzieci będą mogły korzystać, kiedy zaczną się nudzić.

Ważne, żeby wszystkie pomysły były możliwe do wykonania w szkole. Chyba, że chcemy uruchomić wyobraźnię i kreatywność, wtedy pomysły te mogą znaleźć się w klasowym „odganiaczu nudy”.

Jeśli zabraknie czasu, zadanie można dokończyć na końcu drugiej lekcji.

(5 minut)

Lekcja II

1. Wprowadzenie - „Co pcha nas do Królestwa Nudy?”

Nauczyciel prosi uczniów, żeby powiedzieli, w jakich sytuacjach czują się znudzeni. Uczniowie przedstawiają swoje propozycje. Nauczyciel zapisuje odpowiedzi na tablicy w dwóch kolumnach (nie podpisuje ich wcześniej): „Nuda wywołana przez innych”, „Nuda wynikająca z nas”.

Następnie nauczyciel prosi uczniów, żeby zastanowili, co łączy przyczyny w każdej kolumnie i nadali im nazwy.

(5 minut)

2. Etiudy teatralne.

Nauczyciel dzieli klasę na grupy 4-5 osobowe (sposób podziału klasy do wyboru przez nauczyciela). Następnie uczniowie w grupach wybierają jedną przyczynę uczucia nudy, spośród wcześniej wypisanych na tablicy. Następnie przygotowują, krótkie maksymalnie **1-2 minutowe** etiudy, w których prezentują sposób rozwiązania tego stanu.

Ważne, żeby każdy uczeń wziął udział w prezentacji (nawet jako przysłowiowe „drzewo”). Zachęcamy, nie zmuszamy. Proponuję, żeby każda scenka zaczynała się od pokazania, w jaki sposób nudzi się główny bohater.

Czas na przygotowanie: 10 minut.

Czas na prezentację: 15 minut.

(25 minut)

3. Praca w grupach - „Czy moi bliscy są Królami/Królowymi Nudy?”

Uczniowie pracują w tych samych grupach. Otrzymują **kartę pracy 1**. W grupach zastanawiają się nad odpowiedziami na poszczególne pytania. Wymieniają się swoimi spostrzeżeniami.

Następnie każda grupa prezentuje przed klasą swoje odpowiedzi na każde pytanie (do kolejnego pytania przechodzimy po zaprezentowaniu odpowiedzi przez wszystkie grupy):

- Czy dorośli zawsze organizują wam czas? Czy widzę różnicę między domem, szkołą?
- Czy dorośli muszą wymyślać zabawy, czy robimy to sami?
- Co możemy zrobić sami, bez dorosłych?
- Czy zdarzyło wam się wymyślić coś, z czego jesteście dumni, kiedy byliście bardzo znudzeni?

Podczas prezentacji pomysłów uczniowie mogą przedyskutować odpowiedzi. Ważne, żeby uczniowie nie krytykowali/wyśmiewali odpowiedzi innych grup.

W klasach najmłodszych warto zadbać, żeby w każdej grupie była osoba, która potrafi już czytać i pisać. Rolą nauczyciela jest wspieranie dyskusji w grupach.

(15 minut)

Karta pracy nr 1

- Czy dorośli zawsze organizują wam czas? Czy widzicie różnicę między domem a szkołą?
- Czy dorośli muszą wymyślać zabawy, czy robimy to sami?
- Co możemy zrobić sami, bez dorosłych?
- Czy zdarzyło wam się wymyślić coś z czego jesteście dumni, kiedy byliście bardzo znudzeni?

-
- Czy dorośli zawsze organizują wam czas? Czy widzicie różnicę między domem a szkołą?
 - Czy dorośli muszą wymyślać zabawy, czy robimy to sami?
 - Co możemy zrobić sami, bez dorosłych?
 - Czy zdarzyło wam się wymyślić coś, z czego jesteście dumni, kiedy byliście bardzo znudzeni?

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

